

**1273****ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW<sup>1)</sup>**

z dnia 3 września 2002 r.

**w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych.**

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe;
- 2) krajach BIT — należy przez to rozumieć kraje trzecie, z którymi Rzeczpospolitą Polską wiążą umowy o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji;
- 3) nierezydentach z krajów BIT — należy przez to rozumieć osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne podmioty, posiadające zdolność zaciągania zobowiązań i nabywania praw we własnym imieniu, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w krajach BIT; przez nierezydentów z krajów BIT należy także rozumieć znajdujące się w tych krajach oddziały, przedstawicielstwa i przedsiębiorstwa utworzone przez rezydentów lub nierezydentów z innych krajów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu zezwala się na zawarcie umowy lub dokonanie innej czynności prawnej, zezwala się także na dokonanie rozliczenia pieniężnego w wykonaniu takiej umowy lub czynności, z uwzględnieniem obowiązków i zasad postępowania określonych w ustawie, chyba że z rozporządzenia wynika co innego.

**Rozdział 2****Zezwolenia na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego z zagranicą**

§ 3. Zezwala się na:

- 1) przekazywanie przez rezydentów do krajów BIT, za pośrednictwem uprawnionych banków, krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, z przeznaczeniem na podjęcie lub rozszerzenie działalności gospodarczej w tych krajach;
- 2) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich:
  - a) papierów wartościowych, z wyjątkiem papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok,
  - b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania;
- 3) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich, w ramach likwidacji mienia, dokonywanej w związku ze zmianą statusu dewizowego — papie-

rów wartościowych, jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania, wierzytelności i innych praw, których wykonywanie wiąże się z dokonywaniem rozliczeń pieniężnych, nabytych przez nich przed uzyskaniem statusu nierezydenta;

- 4) nabywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich:
  - a) papierów wartościowych, z wyjątkiem papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok,
  - b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania,
  - c) praw majątkowych będących przedmiotem obrotu na Giełdzie Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie, Polskiej Giełdzie Finansowej S.A. w Warszawie, Centralnej Tabeli Ofert S.A. w Warszawie oraz na giełdach towarowych działających na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. Nr 103, poz. 1099);
- 5) nabywanie przez rezydentów w krajach BIT:
  - a) nieruchomości położonych w krajach BIT oraz praw na takich nieruchomościach na potrzeby działalności gospodarczej, podejmowanej lub prowadzonej w tych krajach,
  - b) udziałów i akcji w spółkach mających siedzibę w krajach BIT, a także obejmowanie udziałów i akcji w takich spółkach,
  - c) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania, mających siedzibę w krajach BIT,
  - d) dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu, wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów BIT;
- 6) nabywanie przez rezydentów, do własnego użytku, nieruchomości położonych w krajach trzecich, o ile ich cena nie przekracza w każdym przypadku równowartości 50 000 euro;
- 7) nabywanie przez znajdujące się w krajach trzecich polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne polskie przedstawicielstwa korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych własności i innych praw na nieruchomościach położonych w tych krajach;
- 8) nabywanie przez rezydentów w czasie pobytu w krajach trzecich walut obcych, będących prawnym środkiem płatniczym w tych krajach, za krajowe lub zagraniczne środki płatnicze wywiezione z kraju lub uzyskane za granicą z tytułów niezwiązanych z działalnością gospodarczą;
- 9) zbywanie przez rezydentów w krajach trzecich:

- a) papierów wartościowych, z wyjątkiem papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok,
- b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania,
- 10) otwieranie przez rezydentów rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w krajach BIT, w związku z czynnościami, o których mowa w pkt 5 lit. b—d, oraz w krajach trzecich, w związku z czynnościami, o których mowa w pkt 9;
- 11) otwieranie przez polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne polskie przedstawicielstwa korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych, znajdujące się w krajach trzecich, rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w tych krajach;
- 12) zaciąganie przez spółki, mające siedzibę w kraju, od nierezydentów z krajów trzecich, posiadających w tych spółkach udziały lub akcje w ilości dającej im co najmniej 10% głosów na zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy), pożyczek lub kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy;
- 13) udzielanie spółkom, mającym siedzibę w krajach trzecich, przez rezydentów posiadających w tych spółkach udziały lub akcje w ilości dającej im co najmniej 10% głosów na zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy), pożyczek lub kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy;
- 14) zaciąganie przez rezydentów od nierezydentów z krajów trzecich kredytów i pożyczek o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy, na pokrycie powstałych zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym zobowiązań wobec nierezydentów z tych krajów;
- 15) udzielanie przez rezydentów nierezydentom z krajów trzecich kredytów i pożyczek o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy, z przeznaczeniem na pokrycie powstałych zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym zobowiązań tych nierezydentów wobec rezydentów;
- 16) zaciąganie przez rezydentów pożyczek lub kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy, od będących nierezydentami z krajów trzecich członków ich rodzin, należących do I lub II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89, Nr 34, poz. 209, Nr 137, poz. 926 i Nr 139, poz. 932, z 2000 r. Nr 13, poz. 169, Nr 22, poz. 270 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64);
- 17) udzielanie przez rezydentów nierezydentom, o których mowa w pkt 16, pożyczek lub kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu lub kwoty pożyczki przed upływem roku od dnia zawarcia umowy;
- 18) dokonywanie przez rezydentów, będących osobami fizycznymi, na rzecz nierezydentów z krajów trzecich, darowizn mających za przedmiot wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze, o wartości nieprzekraczającej równowartości 10 000 euro.
- § 4. 1. Zezwala się rezydentom i nierezydentom na wywóz oraz wysyłanie za granicę krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10 000 euro, wypłaconych z rachunku bankowego lub nabytych od banku za środki zgromadzone na rachunku bankowym.
2. Zezwala się nierezydentom na wywóz oraz wysyłanie za granicę krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10 000 euro, nabytych lub wymienionych w banku za środki przywiezione przez nich uprzednio do kraju i zgłoszone zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy.
3. Wywóz oraz wysyłanie krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje na podstawie określonego w odrębnych przepisach zaświadczenia, wystawionego przez bank przy ich wypłacie, nabyciu lub wymianie.
- § 5. 1. Zezwala się na wywóz za granicę wystawionych za granicą dewiz oraz podpisanych czeków podróżnych, o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10 000 euro, jeżeli wywóz jest dokonywany przez nierezydenta, na którego nazwisko zostały wystawione te dewizy lub przez którego zostały podpisane te чеки.
2. Zezwala się na odstąpienie od obowiązku pisemnego zgłaszania przywozu dewiz i czeków podróżnych, o których mowa w ust. 1, organom celnym lub organom Straży Granicznej wykonującym kontrolę celną.
- § 6. 1. Zezwala się rezydentom, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie przetwórstwa i obrotu metalami szlachetnymi, na wywóz za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej w związku z tą działalnością.
2. Wywóz złota dewizowego lub platyny dewizowej, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej albo odpisu lub wyciągu z rejestru przedsiębiorców, stwierdzającego prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie określonym w ust. 1.
- § 7. Zezwala się nierezydentom na wywóz za granicę walut obcych uzyskanych ze sprzedaży artykułów konsumpcyjnych w środkach regularnej komunikacji międzynarodowej w czasie ich przebiegu w kraju.
- § 8. Zezwala się na wywóz za granicę złotych monet emitowanych przez Narodowy Bank Polski.

## Rozdział 3

**Zezwolenia na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu wartościami dewizowymi w kraju**

§ 9. Zezwala się na dokonywanie w kraju, między rezydentami, rozliczeń w walutach obcych, uzyskanych przez rezydenta na rachunek drugiego rezydenta w wyniku sprzedaży rzeczy lub praw majątkowych w obrocie dewizowym z zagranicą.

§ 10. 1. Zezwala się rezydentom będącym pracodawcami w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy na:

- 1) dokonywanie w kraju wpłat w walutach obcych na rachunki bankowe pracowników, będących rezydentami, z tytułu wynagrodzenia za pracę oraz innych należnych świadczeń związanych z wykonywaniem pracy za granicą;
- 2) dokonywanie na rzecz pracowników, będących rezydentami, płatności w walutach obcych, z tytułu podróży służbowej odbywanej poza granicami kraju w sprawach tych pracodawców.

2. Zezwala się pracownikom, będącym rezydentami, na dokonywanie na rzecz pracodawców, będących rezydentami, płatności w walutach obcych, w rozliczeniu świadczeń otrzymanych w związku z wykonywaniem pracy za granicą lub odbywaniem za granicą podróży służbowej w sprawach tych pracodawców.

§ 11. Zezwala się rezydentom, prowadzącym działalność gospodarczą lub wykonującym wolny zawód, na uiszczanie składek i pobieranie odszkodowań w walutach wymiennalnych, w związku z umowami ubezpieczenia zawartymi z instytucjami ubezpieczeniowymi działającymi na podstawie przepisów o prowadzeniu gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń kontraktów eksportowych.

§ 12. Zezwala się rezydentom będącym osobami fizycznymi na:

- 1) dokonywanie płatności w walutach wymiennalnych za towary nabywane od podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie handlu detalicznego w wolnych obszarach celnych, ustanowionych na terenie lądowego, lotniczego, morskiego lub rzeczno-przebiegu granicznego, oraz dokonywanie płatności w walutach wymiennalnych za usługi świadczone przez takie podmioty;
- 2) dokonywanie płatności w walutach wymiennalnych za towary sprzedawane podróżnym i członkom załóg lub za usługi świadczone na ich rzecz w przewozach międzynarodowych na statkach powietrznych lub statkach morskich, w tym promach.

## Rozdział 4

**Zezwolenia na odstępowanie od obowiązków związanych z rozliczeniami w kraju z nierezydentami**

§ 13. Zezwala się rezydentom na dokonywanie w kraju rozliczeń pieniężnych z nierezydentami, będą-

cymi osobami fizycznymi, bez pośrednictwa uprawnionego banku, o ile rozliczenia te nie mają związku z działalnością gospodarczą rezydenta.

§ 14. Zezwala się rezydentom, prowadzącym działalność kantorową, na dokonywanie rozliczeń pieniężnych z nierezydentami w ramach tej działalności, bez pośrednictwa uprawnionego banku.

## Rozdział 5

**Pozostałe zezwolenia**

§ 15. Zezwala się bankom, oddziałom banków zagranicznych oraz oddziałom instytucji kredytowych na wysyłanie za granicę, za pośrednictwem państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska” lub podmiotów uprawnionych do wykonywania w obrocie z zagranicą działalności gospodarczej w dziedzinie poczty, wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych w listach wartościowych, paczkach pocztowych z podaną wartością lub listach poleconych przedstawianych do nadania w stanie zamkniętym.

§ 16. 1. Zezwala się koncesjonowanym przedsiębiorstwom wydobywczym na:

- 1) otwieranie rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w krajach trzecich, w celu gromadzenia środków uzyskanych z prowadzonej działalności gospodarczej;
- 2) udzielanie nierezydentom z krajów trzecich, z którymi łączy je pośrednio lub bezpośrednio powiązania o charakterze kapitałowym, pożyczek i kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty pożyczki lub kwoty kredytu przed upływem roku od dnia zawarcia umowy — do wysokości kwot zgromadzonych na rachunkach bankowych;
- 3) obrót wierzytelnościami przysługującymi od nierezydentów, z tytułu sprzedaży za granicą ropy naftowej lub gazu ziemnego pochodzącego ze złóż eksploatowanych przez te przedsiębiorstwa na terytorium kraju, w sposób zapewniający wpłatę zagranicznych lub krajowych środków płatniczych, będących przedmiotem świadczenia tych wierzytelności, na rachunki bankowe.

2. Przez koncesjonowane przedsiębiorstwa wydobywcze, o których mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) rezydentów będących przedsiębiorcami o kapitale własnym w wysokości stanowiącej równowartość co najmniej 5 000 000 euro prowadzących, zgodnie z udzieloną przez właściwe organy koncesją, działalność gospodarczą polegającą na poszukiwaniu i wydobyciu ropy naftowej i gazu ziemnego;
- 2) rezydentów, na których przeniesiono, za zgodą właściwych organów, część uprawnień i obowiązków z koncesji, o których mowa w pkt 1, jeżeli indywidualnie lub łącznie spełniają oni określony w pkt 1 warunek dotyczący wysokości kapitału własnego.

§ 17. 1 Zezwala się armatorom na:

- 1) otwieranie rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w krajach trzecich, w celu gromadzenia środków uzyskanych z prowadzonej za granicą działalności gospodarczej;
- 2) zaciąganie od nierezydentów z krajów trzecich, na cele inwestycyjne, kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu przed upływem roku od dnia zawarcia umowy, zabezpieczonych hipoteką morską;
- 3) zaciąganie od nierezydentów z krajów trzecich kredytów o terminie spłaty ponad połowy kwoty kredytu przed upływem roku od dnia zawarcia umowy i o równowartości do 50 000 000 euro, na finansowanie działalności eksploatacyjnej prowadzonej za granicą;
- 4) wywóz za granicę wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych, złożonych na przechowanie i znajdujących się w kasie polskiego statku przed wejściem do polskiego obszaru celnego, zgłoszonych pisemnie przez kapitana statku urzędowi celnemu przy odprawie wejściowej, ze wskazaniem wartości i środków należących do poszczególnych osób.

2. Przez armatorów, o których mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) rezydentów prowadzących działalność w zakresie transportu morskiego: armatorów żeglugi liniowej, armatorów żeglugi trampowej, armatorów żeglugi

promowej, armatorów żeglugi pasażerskiej, armatorów ratownictwa morskiego, armatorów żeglugi śródlądowej, szkolnictwo morskie, zaplecze naukowo-badawcze transportu morskiego, zaopatrzenie i obsługę platform poszukiwawczo-wydobywczych;

- 2) rezydentów prowadzących działalność w zakresie rybołówstwa morskiego: armatorów rybołówstwa bałtyckiego, armatorów rybołówstwa dalekomorskiego, armatorów pomocniczej floty rybołówstwa, zaplecze naukowo-badawcze rybołówstwa morskiego;
- 3) rezydentów prowadzących działalność poszukiwawczo-wydobywczą na morzu;
- 4) rezydentów będących armatorami jednostek specjalnych, w tym dźwigów pływających.

## Rozdział 6

### Przepisy końcowe

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 stycznia 1999 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 1, poz. 2).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

<sup>1)</sup> Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

## 1274

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW<sup>1)</sup>

z dnia 3 września 2002 r.

**w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności kantorowej, szczegółowego sposobu prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych oraz wzoru wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności kantorowej.**

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności kantorowej, zwanej dalej „działalnością”;
- 2) szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych;
- 3) wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, zwanego dalej „zezwoleńiem”.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia, wraz z dokumentami, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe, zwanej dalej „ustawą”, powinien być złożony w oddziale okręgo-

wym Narodowego Banku Polskiego, właściwym terytorialnie ze względu na miejsce, w którym ma być prowadzona działalność, zwanym dalej „właściwym oddziałem NBP”. Jeżeli działalność ma być prowadzona na obszarze województwa mazowieckiego, właściwym oddziałem NBP jest Główny Oddział Walutowo-Dewizowy Narodowego Banku Polskiego w Warszawie.

2. Wzór wniosku o udzielenie zezwolenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Podmiot, który podjął na podstawie udzielonego zezwolenia działalność, obowiązany jest dostarczyć właściwemu oddziałowi NBP zaświadczenie o niekaralności osób, które mają bezpośrednio wykonywać czynności określone w zezwoleniu, za przestępstwa, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, oraz jeden z dokumentów, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy, wskazujący na fachowe przygotowanie tych